

Tự Truyện

Con chim xanh lại về. Nó đậu trên ngọn tre. Nó đứng yên không hót. Bộ lông xanh láng mượt...

Nắng trưa vàng rất vàng. Mây từng đám tan, tan; mây về đâu? Không biết! Con chim xanh ngộ thiệt...

Nó đứng im. Đứng im. Trong khi tôi nhìn lên, nó không buồn nhìn xuống. Hình như nó không muốn...

Phải ngộ chi người ta? Tôi và nó cách xa...dám cũng có ngàn dặm, nghĩa là cũng xa lắm?

Tôi thở ngắn. Trưa dài. Tóc của ai, của ai đang dài buông sợi nắng / trong khu vườn trống vắng...

Chỉ tôi và con chim. Không có ai đi tìm / một chút nào im lặng / để cho tôi hái tặng...

Một nụ hoa buổi trưa!

*

Một nụ hoa buổi trưa

Môi của ai chắc ngọt?

Nếu con chim mà hót

cũng hỏi ai vậy thôi...

Từng đám mây trôi trôi. Mưa bóng mây không có. Có thể vì trời gió, nhẹ, không đủ tan mây?

Tôi nhớ thêm. Một ngày. Ai? Cuối trời xa ngái...

Trần Văn Lệ